

Karolina Světlá

česká spisovatelka

* 24. 2. 1830 Praha, + 7. 9. 1899 tamtéž

Světlá patří spolu s J. Nerudou a V. Hálkem k čelným představitelům generace májovců a současně k průkopníkům naší realistické prózy, zvláště venkovské.

Doma, v bohaté pražské měšťanské rodině, byla vychovávána ona i její sestra S. Podlipská převážně německy. České národní uvědomění v ní vzbudil domácí učitel češtiny a poté její manžel Petr Mužák, podle jehož rodiště - vesnice Světlá pod Ještědem - zvolila svůj pseudonym (dívčím jménem Johanna Rottová). Byl to také její muž, který ji uvedl do pražské vlastenecké společnosti. Tady se Světlá po několik let důvěrně přátelila s Boženou Němcovou, na jejíž tvorbu - zejména v oblasti vesnického románu - navázala.

Vedle literatury se Světlá věnovala stejně zaníceně emancipačnímu hnutí. Usilovala přitom jak o národní uvědomění, tak i o zvýšení sociální úrovně zaměstnaných žen a dívek, především prostřednictvím Ženského výrobního spolku, založeného z jejího podnětu.

Vrcholná díla Světlé vznikala především na základě jejích zkušeností ze života Podještědska, které si zamilovala během pravidelných letních pobytů (Vesnický román, Kříž u potoka, povídka Kresby z Ještědí ad.). Méně zdařilé jsou pak romány a povídky s pražskou tematikou, z nichž nejznámější je zřejmě Černý Petříček. Pro literární historii mají cenu memoáry (Upomínky), líčící život její i tehdejší pražské literární společnosti.

Zdroj: <http://www.libri.cz/databaze/kalendarium/>